

РЕШЕНИЕ

№ 34748

гр. София, 23.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 26.09.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Анастасия Хитова
Ася Тодорова

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **8219** по описа за **2025** година докладвано от съдия Ася Тодорова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба на „ЕЛ ДИАБЛО“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], подадена чрез адв. А. К., съдебен адрес: [населено място], [улица], против Решение № 1938 от 29.05.2025 г., постановено по н.а.х.д. № 5205/2025 г. по описа на Софийски районен съд, с което е потвърден Електронен фиш (ЕФ) за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство серия К № 9930341 от 06.11.2024 г., издаден от Столична дирекция на вътрешните работи. В касационната жалба се навеждат доводи за постановяване на обжалваното решение в нарушение на материалния закон и при допуснати от районния съд съществени нарушения на процесуалните правила. Сочи се, че неправилно и в противоречие с доказателствата по делото в оспореното решение е прието, че собственик на лек автомобил марка „М. Е БЛУТЕК 4 М.“ с регистрационен номер Е 5777 МС е Леопулос Х. В., тъй като съгласно приетата по делото справка собственикът, на когото е регистрирано процесното МПС, е „ЕЛ ДИАБЛО“ ЕООД. Сочи се, че е налице разминаване между предявения на жалбоподателя „ЕЛ ДИАБЛО“ ЕООД ЕФ и този, представен от административнонаказващия орган с административната преписка по делото, доколкото в предявения на жалбоподателя екземпляр като собственик е записано дружеството „ЕЛ Д.“, а в представения от административнонаказващия е записан Леопулос Х. В., законен представител на „ЕЛ ДИАБЛО“ ООД, в този смисъл се твърди, че липсва еднозначно определяне на собственика, както и на субекта на нарушението в конкретния случай, доколкото наказателноотговорен по смисъла на чл. 182 от ЗДвП е водачът, а не дружеството. Оспорват се изводите на въззивния съд

за доказаност на нарушението, като се излагат съображения, че в конкретния случай не се установява от представените писмени доказателства, че процесното АТЦД притежава необходимите защитни знаци/стикери и такива за премината метрологична проверка, както и знак за одобрен тип средство за измерване, както и че липсва надлежно съставен и попълнен протокол по чл. 10 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г., доколкото в съдържащия се в кориците на делото протокол липсва информация относно ограничителните пътни знаци, разстоянието от пътният знак с въведеното ограничение до АТСС в метри, начало и край на участъка. От приложената по делото снимка не се установява по безспорен начин, че автоматизираното техническо средство е заснело и отчело данни именно за отдалечаващия се лек автомобил с рег. [рег.номер на МПС] . Искане се отменя на обжалваното решение и постановяване на друго, с което процесният ЕФ да бъде отменен. Претендира се присъждане на разноски за двете съдебни инстанции.

В съдебно заседание, касационният жалбоподател, не се представлява. В писмено становище, чрез процесуалния си представител по пълномощие адв. К., поддържа жалбата по изложените в същата съображения. Претендира присъждане на разноски за двете съдебни инстанции, като представя списък по чл. 80 от ГПК и доказателства за платеното адвокатско възнаграждение за касационното производство.

Ответникът Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), в съдебно заседание, не се явява и не се представлява. В депозиран отговор по касационната жалба и писмено становище, чрез надлежно упълномощен процесуален представител, оспорва жалбата като неоснователна и моли обжалваният съдебен акт да бъде оставен в сила като правилен и законосъобразен, постановен в съответствие с материалния закон и съдопроизводствените правила. Искане от съда да постанови решение, с което да потвърди като правилно и законосъобразно решението на Софийски районен съд. Претендира присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение за касационното производство. Прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява мотивирано становище за основателност на касационната жалба. Пледира оспореното решение на Софийски районен съд да бъде отменено.

Административен съд София - град, в настоящия си състав, след като съобрази направените оплаквания и извърши касационна проверка на оспореното решение, установи следното:

Касационната жалба, като подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК и от надлежна страна, е процесуално допустима.

Разгледана по същество е основателна по следните съображения:

С оспореното решение Софийски районен съд е потвърдил Електронен фиш (ЕФ) за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство серия К № 9930341 от 06.11.2024 г., издаден от Столична дирекция на вътрешните работи. Въззивният съд е приел за установено от фактическа страна, че на 06.11.2024 г. около 09:32 часа, в [населено място] по бул. "Ц. Б. III" с посока на движение от [улица] към [населено място] се е движело моторно превозно средство „М. Е БЛУТЕК 4 М.“ с регистрационен номер Е 5777 МС, автомобилът е преминал до номер 224 при ограничение на скоростта от 50 км/ч със скорост от 74 км/ч, като е превишил разрешената скорост с 24 км/ч. Нарушението е констатирано с разпечатка от техническо средство, в която е отразен регистрационният номер на лекия автомобил, датата и часа на измерването, мястото и скоростта. Въз основа на установената фактическа обстановка Софийски районен съд е формулирал изводи, че ЕФ е издаден от съответните компетентни органи, при издаване на електронния фиш не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да накърняват правото на защита на нарушителя. ЕФ отговаря на императивно изброените изисквания на разпоредбата на

чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, издаден е по утвърдения образец. Районният съд е приел, че от доказателствения материал по делото безспорно е установено, че е осъществен съставът на извършеното нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП от Леопулос Х. В., въззивният съд е обсъдил и размера на наложената глоба.

Решението е неправилно, постановено при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

В конкретния случай жалбата, по повод на която е образувано производството пред Софийски районен съд, е подадена от Леопулос Х. В. в качеството му на управител и представляващ „ЕЛ ДИАБЛО“ ЕООД. Към жалбата е приложен в заверено копие Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система серия К № 9930341, издаден от Столична дирекция на вътрешните работи (л. 5 от н.а.х.д. № 5205/2025 г. по описа на СРС). Видно от съдържанието на ЕФ същият е съставен за извършено нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП против „ЕЛ ДИАБЛО“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], дружеството е посочено като нарушител, а издаденият ЕФ е връчен по надлежния ред на законния му представител Леопулос Х. В..

Същевременно, с административната преписка от страна на административнонаказващия орган е представено заверено „Вярно с оригинала“ копие на Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система серия К № 9930341, издаден от Столична дирекция на вътрешните работи, с идентично съдържание, с изключение на посочения субект на административнонаказателна отговорност - като нарушител е посочен Леопулос Х. В. – законен представител на „ЕЛ ДИАБЛО“ ЕООД, вписани са ЕИК на дружеството и ЛНЧ на физическото лице управител (л. 7 от н.а.х.д. № 5205/2025 г. по описа на СРС).

Във въззивното производство видно от протокола от проведеното на 21.05.2025 г. открито съдебно заседание по делото, списъка на призованите лица, призовките по делото за съдебно заседание в качеството на жалбоподател е призовано и участвало юридическото лице „ЕЛ ДИАБЛО“ ООД. Съобщението за изготвеното решение също е връчено на дружеството.

В мотивите на решението си, обаче, въззивният съд е възприел, че производството е образувано по жалба на Леопулос Х. В., като в диспозитива на същото е посочено, че се потвърждава ЕФ серия К № 9930341, издаден от СДВР, с който на Леопулос Х. В. е наложено административно наказание глоба в размер на 100 (сто) лева за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

На първо място, касационната инстанция намира, че е налице неяснота във волята на съда досежно страната по делото жалбоподател в производството, тъй като СРС е разгледал жалба, подадена от Леопулос Х. В. в качеството му на управител и представляващ „ЕЛ ДИАБЛО“ ЕООД, конституирал е като страна в производството юридическото лице ЕЛ Д. ЕООД, в същото време в съдебния си акт е приел, че жалбоподател е физическото лице Леопулос Х. В..

От друга страна, доколкото в кориците на делото се съдържат два ЕФ серия К № 9930341, издадени от СДВР за едно и също нарушение, но с различно съдържание, касационната инстанция намира, че районният съд е постановил съдебен акт, без да изясни предмета на оспорване.

Посоченото препятства извършването на надлежна проверка на обжалвания съдебен акт от настоящата инстанция и при това положение съдебното производство пред районния съд по обжалване на ЕФ е проведено при допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила, а последица от това е, че същото следва да бъде отменено и делото следва да бъде върнато на СРС за разглеждане от друг съдебен състав.

Съгласно чл. 188, ал. 2 от ЗДвП когато собственикът или ползвателят, вписан в свидетелството за

регистрация на пътното превозно средство, с което е извършено нарушението, е юридическо лице или едноличен търговец и неговият законен представител не декларира на кого е предоставил управлението на превозното средство, предвиденото по този закон наказание се налага на законния представител на собственика, съответно на ползвателя. Съгласно чл. 83, ал. 1 от ЗАНН на юридическо лице може да бъде налагана единствено имуществена санкция, не и глоба.

Съгласно разпоредбата на чл. 61, ал. 1 от ЗАНН при разглеждане на делото пред районния съд се призовават нарушителят, поискалият обезщетение, включително този по чл. 55, ал. 2, собственикът на вещите, с които е извършено разпореждане или са отнети в полза на държавата, ако не е нарушител, наказващият орган или учредението, или организацията, чийто орган е издал акта по чл. 58д, т. 4, както и допуснатите от съда свидетели. Цитираната норма определя страните в съдебния административно-наказателен процес.

При тази правна рамка следва при новото разглеждане на делото съставът на СРС да изследва законосъобразността на оспорения ЕФ при надлежно изясняване на обстоятелството с какво съдържание е издаденият Електронен фиш (ЕФ) за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство серия К № 9930341 от 06.11.2024 г., издаден от Столична дирекция на вътрешните работи, т.е. при изяснен предмет на спора и при надлежно конституирани страни в производството.

По отношение на разноските на основание чл. 226, ал. 3 от АПК следва да се произнесе въззивният съд при новото разглеждане на делото.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. второ от АПК във връзка с чл. 63в и чл. 63д от ЗАНН Административен съд София – град, XII касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 1938 от 29.05.2025 г., постановено по н.а.х.д. № 5205/2025 г. по описа на Софийски районен съд.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд при спазване на дадените в мотивите на настоящото решение задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

Решението е ОКОНЧАТЕЛНО.

Председател:

Членове: